

Een dag uit het leven van een gigolo...

Toen ik drie jaar geleden solliciteerde bij het mannen escort bureau The Men's Company, wist ik nauwelijks wat me te wachten stond. Na twee langdurige relaties plus een indrukwekkende staat van dienst in affaires en one night stands wist ik wel hoe leuk vrouwen mij vonden, en dacht ik de wereld aan te kunnen. Naïef als ik was stelde ik mij het werk van een gigolo voor als een soort verlengstuk van mijn privé leven. Leuk en spannend, en het verdient ook niet onaardig; aha dat doen we wel even! Niet dus.

Mijn eerste boeking heette Diana en bleek een fotomodel, en ik verslikte me bijna toen ze de deur van haar hotelkamer open deed. Wat een beauty... Ik was op slag nerveuzer dan zij en begroette haar wat onhandig met twee wangkussen. Deze mooie blondine had er nu eens geen zin in gehad om een avond lang in de kroeg opdringerige mannen-alleen van zich af te slaan. Ze had voor mij betaald en ik voelde die avond voor het eerst de druk van het moeten presteren. Gelukkig ging ik mij in de twee uren die volgden steeds meer op mijn gemak voelen, en verliep alles naar wens. Al was dat denk ik vooral te danken aan haar spontaniteit en subtiliteit.

Met het beeld van Diana dromerig voor ogen reed ik enkele weken later vol goede moed naar klant nummer twee. Maar in het Grand Cafe bleek Monique een serieuze vrouw met een verhaal, en ik moest het heel anders aanpakken. Ze had halflang donkerbruin haar en een niet onknap uiterlijk, ik schatte haar op begin 30, en ze was duidelijk gespannen. Na de gebruikelijke kennismakingsrituelen boog ik het gesprek langzaam meer richting haar. Ze was blijkbaar tevreden met haar keuze (mij) en praatte vlot over haar leven en haar interesses. Toch duurde het tot in de hotelkamer voordat de aap uit de mouw kwam: ze was in haar jeugd het slachtoffer geweest van verkrachting, en sindsdien had ze geen intimiteit meer aangedurfd. Ik probeerde zo goed als ik kon een veilige en begripvolle gesprekspartner voor haar te zijn. Veel zeggen was ook niet nodig want zij had zo leek het al 100 keer haar verhaal in gedachten verteld. Deze avond eindigde met een lange begripvolle knuffel, strelingen en zowaar wat softe sex. Achteraf dacht ik hoe bijzonder het is als je met een volslagen vreemde over je meest intieme dingen gaat praten en sex hebt. Nee, fout, het was natuurlijk daardoor juist gemakkelijker voor haar geweest...

Julia werd mijn derde gigolo-ervaring, en die zou definitief mijn beeld van dit werk omver halen. Ik wist niets over haar behalve dat ze in Noordwijk woonde en ik haar daar in een restaurant zou ontmoeten. Julia bleek een lieve jonge vrouw van 28 te zijn, al had ik haar jonger geschat. Ze begroette mij met twinkelende oogjes en ik vond haar direct leuk. Ze had zomaar een vriendin van mij kunnen zijn. Tijdens haar tweede muntthee biechtte ze op dat ze al maandenlang op de site van The Men's Company naar mijn profiel gekeken had. Ja ze schaamde zich daar voor, want ... ze was getrouwd. Nog maar pas anderhalf jaar, met haar jeugdliefde nota bene. Ik probeerde het eerst nog wat te relativëren, want ach ja iedereen is wel eens nieuwsgierig..., maar nee dat was het niet. Wat dan wel? Ze bleef vaag en stelde voor om een strandwandeling te maken. Wandelen..... ze vroeg veel over mij en mijn leven, en even kreeg ik het gevoel dat we een gewone date hadden. Zittend op het zand keek ze mij langdurig aan, en we eindigden kussend alsof we een verliefd stelletje waren. Ze vertelde dat ze het nog nooit met een ander dan haar man had gedaan, ze hield van haar man zei ze, maar dat ze een tijdje geleden als een blok voor mijn profiel gevallen was. Ze vond het eigenlijk vreselijk maar kon het gevoel dat ze mij moest ontmoeten niet langer tegenhouden. Het verwarde me, wat moest ik hier mee? Ik bedacht dat ze dan misschien toch eens moest gaan nadenken over haar huwelijk? Ja dat besepte ze ook wel. Bij het afscheid was ze stil. "Dankjewel, tot een volgende keer!" zei ze zachtjes en ze aaide snel over mijn wang. Daar had ik een dubbel gevoel over, graag maar ergens ook weer niet.

Maar Julia heeft mij nooit meer geboekt. Ik dacht nog regelmatig aan haar. Hoe zou het met haar zijn, zou ze nog getrouwd zijn? Vanwege onze strenge discretie regels wist ik verder niets van haar en zou ik haar ook nooit kunnen terugvinden - als ik dat al zou willen. Dit is dus echt de job, realiseerde ik me. Gigolo, oproepbaar wanneer ZIJ dat wil.

Frank.

Alle namen en plaatsen zijn omwille van discretie gefingeerd. Situaties en gebeurtenissen zijn waar gebeurd maar zijn zo beschreven dat de privacy van betrokkenen absoluut gewaarborgd blijft.

Nieuwsgierig geworden...?

Voor meer informatie, kijk op de website van [The Men's Company](#).

Heb jij altijd al iets willen weten van het leven van een gigolo of heb je een brandende vraag? Stel hem hieronder of stuur een mailtje naar info@24woman.nl. We zijn benieuwd naar jullie vragen en zullen hier een nieuw artikel over plaatsen 😊